



„Mnozí lidé,“ pokračuje Drákula slabým hlasem, „vidí život jako rovnou čáru, která v jednom bodě – při narození – začíná a v druhém – ve smrti – končí. Jen málokdo jej považuje za kruh, v němž se člověk věčně rodí a umírá. V této chvíli na jednom místě kruhu umíráte, zatímco na druhém se rodíte. V jedné chvíli jste dítě, které právě objevilo barvy, v další stará, utrápená žena.“

„Přisahal bych, že ten hrabě je upír!“ vykřikne profesor Van Helsing, když mu Mína druhý den líčí setkání se záhadnou bytostí. „Nepřekvapilo by mne, kdyby se váš zamilovaný hrabě objevil znovu. Skvělá příležitost uchystat na něj léčku! Musíte ho zdržet do rána. Neodváží se vám ublížit, protože vás vždycky miloval, a jeho láska přetrvala staletí.“

Tato slova znějí v dívčině mysli jako ozvěna, když večer přijímá ponurého návštěvníka, a on se pomalu zmocňuje její duše.





Stejně jako moucha nebere v potaz existenci pavouka, dokud se nestane zajatcem jeho pavučiny, zbrklá Mína Murrayová vlivem řady nebezpečných okolností upadá do bezvědomí. Ví, jakému nebezpečí se vystavuje, a svěří se do péče profesora Van Helsinga, který ji ukryje v jiné části domu.

Hrabě využije omamné moci svých slov a zanechává ji bezbrannou jako mouchu ve stříbřitých vláknech pavouka.



